

[Merete Bjørn Hanssen.]

på noget tidspunkt hersket tvivl om, at selve den ulovlige handel med stofferne og forhandlerne af disse stoffer måtte være det, den politimæssige og strafferetlige indsats blev rettet imod, mens vores indsats over for narkomaniens tragiske ofre måtte være behandling sideløbende med et arbejde, som sigtede mod at forebygge, at flere unge blev ført ud i stofmisbrugets ulykker.

Det skaber derfor usikkerhed omkring vores narkotikapolitik, når man i aviserne, f.eks. på forsiden af Politiken for onsdag den 21. april 1971, kan læse, at Projekt Fabrik i København er blandt de fede narkomarkeder i Europa, og at der opretholdes 10-15 udsalgssteder for alle grader af narko. Eller når man i samme blad for lørdag den 24. april 1971 ser, at narkohajerne har magten i Projekt Fabrik. Når så også chefen for narkotikapolitiet i København, politiadvokat Volmer Nissen, i fjernsynet giver landets seere det indtryk, at politiet er i besiddelse af samme viden og samme oplysninger, som kan læses i aviserne, men ikke ser sig i stand til at gribe ind over for disse åbenlyse ulovligheder, er det, man efterlyser en forklaring på, hvad det er, der hindrer politiet i at gribe ind.

Jeg håber derfor, at mit spørgsmål kan bidrage til at rydde de misforståelser, der måtte foreligge i denne sag, og hvis indhold og nærmere karakter jeg ikke skal gøre mig klog på, af vejen, således at der ikke kan herske tvivl om, at vi er fast besluttede på at gøre en effektiv indsats imod den ulykkebringende ulovlige handel med de narkotiske stoffer.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne indlede med at erindre om, at den tidligere fabriksbygning på Christianshavn med meget kort varsel blev etableret af Københavns kommune som en rent midlertidig og nødtørftig løsning i en akut situation ved lukningen af Projekt Hus den 4. marts 1971. Problemet var, om man uden videre skulle sende de unge mennesker, der

til sidst overnattede i Projekt Hus, på gaden eller søge at etablere et nødherberg, indtil der kunne tilvejebringes andre mere hensigtsmæssige anbringelsesmuligheder for de pågældende. Det er fra Københavns kommune klart tilkendegivet, at herberget vil blive nedlagt, når dette er sket.

I anledning af det stillede spørgsmål har politidirektøren i København over for mig oplyst, at Københavns politi til stadighed har haft stedet under kontrol. Man har afvist en række helt unge og har i den sidste måned kontakttet i alt 625 personer, der har søgt til eller forladt herberget under omstændigheder, der kunne give grundlag for mistanke om ulovlige forhold. I en del tilfælde har man konfiskeret euforiserende stoffer, i helt overvejende grad små portioner hash, og en del tilfælde er overgivet til det særlige narkotikapoliti til videre behandling.

Narkotikapolitiet har også været inde i herberget. På grund af forholdene har man ikke haft mulighed for at skride ind over for eventuelle forhandlere, idet de handlende efter politiets erfaring bliver advaret i forvejen, når politiet nærmer sig. Politidirektøren har videre oplyst, at et eventuelt politimæssigt indgreb derfor forudsætter en omfattende razzia med indsats af et meget betydeligt personale. Politidirektøren har ikke hidtil ment, at politiet har haft tilstrækkeligt grundlag for at gennemføre en sådan razzia. I hele overgangstiden har der været snæver kontakt mellem Københavns politiledelse og repræsentanter for Københavns kommune, men der har ikke af kommunen været fremsat ønske om politimæssig bistand. Københavns politi har ikke modtaget eller på anden måde været i besiddelse af sådanne oplysninger om konkrete grovere overtrædelser, at der heri har været grundlag for en stor politimæssig indsats med udsigt til at kunne pågribe større forhandlere.

Såfremt det skulle blive meddelt mig, at politiet skulle blive mødt med modstand, når de i Projekt Fabrik søger at gribe ind over for handel med euforiserende stoffer,